

Kundak Kefen Arası

– Mecit Aktürk · 08 Temmuz 2013

Kundak Kefen Arası

Onmaz oldu gönül bendim, bir kez faka bastım artık
Un tükendi, ben tükendim; eleğimi astım artık.

Bu devir çok farklı çıktı, haksız olan haklı çıktı
Arsız kırk ayaklı çıktı; gürdü sesim, kıstım artık.

Kırarak gönül udumu, bozdular ağız tadımı
Ye'se düştüm, umudumu; kurban ettim, kestim artık.

Çivisi çıkmış düzenin, haddi yok gönül üzenin
İşi zor doğru yazanın, çok görmeyin, pustum artık

Bal olsa da petek petek, bundan böyle neme gerek
Alacağın olsun felek; kaderime küstüm artık.

Gözü yaşlı her âlimin, alkışı çok mezâlimin
Dayısı vardı zalimin; gülen gülsün, tırstım artık.

Şerri yükleyip kastıma, gelmeyin n'olur üstüme
Kırıldım sözde dostuma; irtibatı kestim artık.

Kundak bedene dar imiş, doğana kefen yâr imiş
Ömür denen rüzgâr imiş; akdan aka estim artık...

Mecit Aktürk